

Józef Chełmoński (1849-1914)

Józef Marian Chełmoński herbu Prawdzic, urodził się 7 listopada 1849 r. w Boczkach k. Łowicza, zmarł 6 kwietnia 1914 r. w Kuklówce Zarzecznej k. Grodziska Maz. Malarz, reprezentant realizmu. Studiował w Warszawie u Wojciecha Gersona i w Klasie Rysunkowej. W latach 1871-1875 przebywał w Monachium, gdzie związał się z polską kolonią artystyczną, skupioną wokół Józefa Brandta i Maksymiliana Gierymskiego. W latach 1875-1887 był w Paryżu. W 1889 r. osiadł w Kuklówce. Tematem jego prac była wieś, jej mieszkańcy oraz otaczające ją krajobrazy. W swych obrazach łączył obserwację otoczenia z uczuciowym podejściem do tematu. Znaczna część jego dorobku jest prezentowana w Muzeach Narodowych w: Warszawie, Krakowie, Poznaniu i Wrocławiu.

Namalował m.in.: *Żurawie* (1870), *Czwórka* (1881), *Sprawa u wójta* (1873), *Przed deszczem* (1873), *Kuropatwy na śniegu* 1891), *Bociany* (1900), *Przed burzą* (1896).